

ved den eneste Lejlighed, som kunde gives mig, idet jeg paa ny erklærer mig ude af Stand til at forstaa, at dette høje Ting under saa alvorlige Forhold som dem, vi i Øjeblikket har, vil afbryde en for Landet nødvendig Virksomhed.

Kragh: Jeg kan ganske dele de Betragtninger, som har foranlediget den højtærede Indenrigsminister til ved denne Lejlighed at indskrænke sig til at fremsætte et Forslag til Lov om kommunale Dyrtdsforanstaltninger, som i Virkeligheden i Hovedsagen kun forlænger den nugældende Lov med Tillægslov i 3 Maaneder og stiller de fornødne øgede Midler til Disposition for Kommunerne i disse 3 Maaneder i det samme Forhold, hvori Midler har været stillede til Disposition i Henhold til de bestaaende Love.

Hvad angaar de Ændringer i og Tillæg til de nu bestaaende Love, som dette Lovforslag indeholder, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Jeg er enig i, at det er rimeligt til de bestaaende Bestemmelser at føje Indholdet af det forelagte Lovforslags § 4, hvorefter Kommunerne kan faa Støtte til Afholdelse af deres Administrationsudgifter, ligesom der vil kunne ydes dem Godtgørelse af Statskassen for Rentetab, som de maatte lide ved at staa i Forskud for Statskassen i Anledning af Dyrtdsforanstaltninger. Ligeledes er det vistnok begrundet, naar den højtærede Minister i Lovforslagets § 5 forlanger et Beløb af 500,000 Kr. stillet til Disposition til Anvendelse efter Samraad med begge Tings Finansudvalg for saadanne Kommuner, som er særlig haardt ramte af Dyrtden. Der findes jo Kommuner rundt om i Landet, som er i denne Situation paa Grund af Beliggenhed og særlige Bebyggelsesforhold, og det kan utvivlsomt blive fornødent fra Statens Side at kunne yde disse Kommuner Støtte af særlig Art ud over den Hjælp, som de i Almindelighed kan faa i Henhold til de bestaaende Love. Jeg skal derfor ikke paa mit Partis Vegne gøre nogen Indvending mod de her foreslaaede Bestemmelser, og jeg mener, at saa haardt som Kommunerne er spændte for i disse Tider, ikke mindst som Følge af de Foranstaltninger, hvorom det her drejer sig, saa rimeligt maa det ogsaa siges at være, at Staten i den Udstrækning, det her er foreslaaet, yderligere kommer Kommunerne til Hjælp.

Vi havde forleden Dag i dette høje Ting til første Behandling et Lovforslag, der indfører en ny Form for Dyrtdsfor-

anstaltninger ved Eftergivelse af paalig-nede Skatter, og dette Lovforslags Konsekvenser har da ogsaa fundet deres Plads i nærværende Lovforslag, idet dettes § 3 giver Regler for, hvorledes Kommunekasserne faar Erstatning for de Skattebeløb, der i Henhold til det nævnte Lovforslag maatte blive eftergivet. Det, der skal ske, er jo, som den højtærede Minister gav Meddelelse om forleden Dag i dette høje Ting, i Virkeligheden dette, at Skattebeløb, som eftergives, overflyttes fra de Personer, paa hvem de oprindeligt var lignede, til saadanne, som man maatte mene bedre i Stand til at bære disse Byrder. Det er jo en overordentlig Tid, vi lever i, en Tid, som indebærer overordentlige Vanskeligheder, og som derfor ogsaa kan tvinge Samfundet til at tage sin Tilflugt til Foranstaltninger af en saadan Karakter, som man under normale Forhold paa ingen Maade kunde give sin Tilslutning. Det forekommer mig, at vi her staar overfor en Foranstaltning af denne Art. Nu er det jo muligt, at de Beløb, det her vil komme til at dreje sig om, ikke i nogen meget væsentlig Grad vil komme til at ændre Kommunekassernes finansielle Forhold, og det er ogsaa muligt — vel endog sandsynligt —, at de Beløb, som det paa Grund af Loven om Eftergivelse af Skatter kan blive nødvendigt at lægge fra svagere Skuldre over paa antagelig stærkere, ikke vil være af et saadant Omfang, at der derigennem vil bevirkedes nogen synderlig Forøgelse af det i Forvejen meget følelige Skattetryk, som hviler paa den mere vel-situerede Middelstands Skuldre. Det er muligt, og ud fra den Betragtning vil jeg heller ikke rejse nogen Modstand mod dette Lovforslags § 3 og dens Indhold. Men ganske i Almindelighed vil jeg sige, at det Princip, der her er knæsat, er et saadant, som ubetinget ikke bør fortsættes udover de vanskelige Tider, i hvilke vi lever, og det er mit Haab, at man skal finde Midler til i en kommende Dyrtdslov at komme bort fra Regler af den Karakter, som her er foreslaaet.

Jeg kan altsaa i det store og hele anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Den højtærede Indenrigsminister gav i det andet høje Ting ved Forelæggelsen af dette Forslag til Lov om Forlængelse af den bestaaende Dyrtdslovgivning en Række interessante Meddelelser om den hidtidige Dyrtdslovgivnings Virkninger, hvilke Meddelelser den højtærede Minister specificerede paa dobbelt Maade, nemlig